

НА СУНИЧНІЙ ГАЛЯВИНІ

Під столітнім дубом збудував собі хатину їжачок Голочка.

І нехай узимку хоч хурделиця, хоч мороз — не страшно. А в комірчині чого тільки не було: запашні лісові яблучка, сушені грибочки, слоїчки з варенням і ще багато пресмачної всячини.

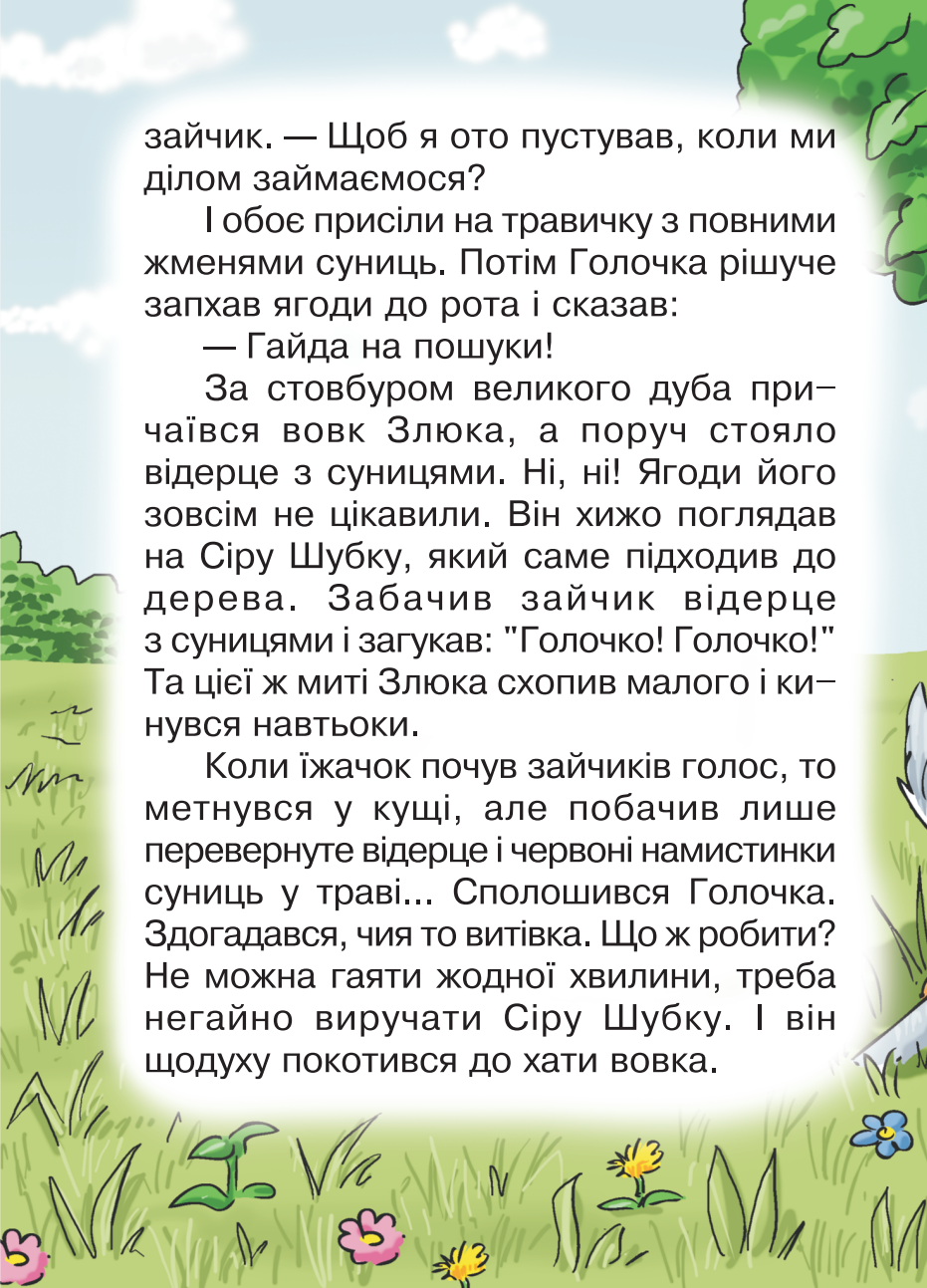
Та якось страшенно захотілося їжачкові суниць. Ой, скільки їх почервоніло на галявині під дубом! Отож вранці їжачок покликав свого приятеля зайчика Сіру Шубку збирати суниці.

Солодкі ягідки так і просилися, щоб ними поласували! Але Голочка з Сірою Шубкою старанно збирали їх у відерце. І так запрацювалися обоє, що навіть не помітили... як відерце зникло.

— Ну й жартівник ти, Сіра Шубко, — мовив Голочка. — Ану віддавай відерце, ніколи бавитися...

— Та що ти, Голочко, — образився

зайчик. — Щоб я ото пустував, коли ми ділом займаємося?

І обоє присіли на травичку з повними жменями суниць. Потім Голочка рішуче запхав ягоди до рота і сказав:

— Гайда на пошуки!

За стовбуром великого дуба при-
чаївся вовк Злюка, а поруч стояло
відерце з суницями. Ні, ні! Ягоди його
зовсім не цікавили. Він хижо поглядав
на Сіру Шубку, який саме підходив до
дерева. Забачив зайчик відерце
з суницями і загукав: "Голочко! Голочко!"
Та цієї ж миті Злюка схопив малого і ки-
нувся навтьоки.

Коли їжачок почув зайчиків голос, то
метнувся у кущі, але побачив лише
перевернуте відерце і червоні намистинки
суниць у траві... Сполошився Голочка.
Здогадався, чия то витівка. Що ж робити?
Не можна гаяти жодної хвилини, треба
негайно виручати Сіру Шубку. І він
щодуху покотився до хати вовка.

